

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119010003
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5119010003.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a Mgr. Miroslava Mazúcha na verejnom zasadnutí konanom 25. júla 2019 prejednal odvolanie podané prokurátorom proti rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 48T/1/2019 z 29.5.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Žilina, sp.zn. 48T/1/2019 z 29.5.2019 vo výroku o treste odňatia slobody.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného U. X., nar. XX.X.XXXX v K., trvalé bydlisko N. č.
XXX/X, V., okr. K., t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS
Žilina,

o d s u d z u j e :

Podľa § 201 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. a s prihliadnutím na § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne.
Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 48T/1/2019 z 29.5.2019 bol obžalovaný U. X. podľa § 166 Tr. por. po zrušení rozsudku Okresného súdu Žilina sp.zn. 48T/1/2019 zo 6.2.2019 vo výroku o treste, pri nezmenenom výroku o vine a nezmenenom výroku o ochrannom opatrení v rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 48T/1/2019 zo 6.2.2019, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., prečinu ohrozovania mravnosti podľa § 372 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a prečinu prechovávanie detskej pornografie a účasti na detskom pornografickom predstavení podľa § 370 ods. 1 Tr. zák. a podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zák. mu bolo uložené ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou,

bol obžalovaný odsúdený podľa § 201 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci: mobilného telefónu značky HUAWEI VTR-L09 P10, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX a SIM karty spol. Orange a.s. 3G č. XXXXXXXXXXXXXXXX.

Proti tomuto rozsudku, proti výroku o treste odňatia slobody, podal riadne a včas odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že s výrokom o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr. por. nesúhlasí. Zdôraznil, že preukázaná sexuálna deviácia u obžalovaného nemala žiadny vplyv na jeho rozpoznávacie schopnosti v čase páchania žalovaných skutkov, pričom rozsah zníženia jeho ovládacích schopností podľa výpovedí znalcov nie je možné exaktne určiť a miera jeho zníženia sa pohybuje od zníženia do polovice po vymiznutie, pričom ovládacie schopnosti neboli u obžalovaného vymiznuté, t.j. boli v určitom rozsahu zachované. Podľa názoru obžaloby je nevyhnutné brať do úvahy charakter zistenej duševnej poruchy u obžalovaného, ktorá nie je duševnou poruchou v pravom zmysle slova, je to porucha vrodená, trvalá, nevyliciteľná, aj keď je liečebne ovplyvniteľná. Liečba spočíva v osvojení si takých postupov, aby nedošlo k recidíve protiprávneho konania sexuálneho charakteru. Vzhľadom na uvedené aj keď uloženie ochranného liečenia u obžalovaného bolo nevyhnutne potrebné, nakoľko jeho pobyt na slobode je nebezpečný vzhľadom na preukázanú sexuálnu deviáciu, nie je toho názoru, že by v systéme trestných opatrení malo v posudzovanom prípade väčší význam z hľadiska svojho preventívneho pôsobenia ako uloženie dostatočne prísneho nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý by obžalovaného do budúcnosti náležite odradil od páchania obdobnej trestnej činnosti a zároveň na neho pôsobil represívne. Je toho názoru, že okresný súd v tejto súvislosti dostatočne nevzal do úvahy charakter žalovanej trestnej činnosti, ktorej sa mal obžalovaný dopúšťať opakovane v dlhšom časovom období, a to na vlastných maloletých deťoch. Tohto svojho protiprávneho a morálneho konania si bol obžalovaný veľmi dobre vedomý a napriek tomu nevyhľadal lekársku pomoc, ale v ňom pokračoval a robil opatrenia, aby nebol odhalený, keď svojím maloletým deťom zakazoval o tomto svojom správaní komukoľvek hovoriť. Vzhľadom na uvedené skutočnosti obžaloba považuje uložený nepodmienečný trest odňatia slobody za neprimerane mierny, ktorý nesplní účel trestu, a to osobitne ani pokiaľ ide o generálnu prevenciu, nakoľko u diagnostikovaných sexuálnych deviantov môže vzbudiť presvedčenie, že pokiaľ zrecidivujú, ich sexuálna deviácia im aj tak zabezpečí uloženie mierneho trestu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody zrušil a obžalovanému uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora prostredníctvom svojho obhajcu navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. por. Podľa jeho názoru okresný súd v danom prípade správne aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., a to s poukazom na výsledky znaleckého psychiatrického dokazovania súdnych znalcov MUDr. S. Kollára a MUDr. D. Caisovej. Zdôraznil, že súdni znalci konštatovali, že jeho ovládacie schopnosti boli v kritickom čase následkom duševnej poruchy znížené v podstatnej forenzne-psychiatricky významnej miere bližšej k úplnému vymiznutiu.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por. Odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a) Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Treba stručne pripomenúť, že v poradí prvým rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 48T/1/2019 zo 6.2.2019, bol obžalovaný U. X. uznaný za vinného v bode 1/ zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a prečinu ohrozovania mravnosti podľa §

372 ods. 1 písm. b) Tr. zák., v bode 2/ zo spáchania prečinu prechovávanía detskej pornografie a účasti na detskom pornografickom predstavení podľa § 370 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

1/ ako otec maloletých detí F. X., nar. XX.X.XXXX, a F. X., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom Y. č. XX, K., im v období od roku 2014 až do 14.6.2018 najskôr v byte na ul. Z. č. XXXX/X v K. a posledný rok a pol v rodinnom dome v Obci V. na ulici N. č. XXX/X, okr. K., opakovane púšťal erotický kanál Super One, opakovane si dával do úst penis svojho maloletého syna F. X. a svojej maloletej dcéry F. X., keď ležala na posteli, viackrát dával svoj penis medzi jej nohy, pri čom maloletá pociťovala bolesť,
2/ od presne nezistenej doby do 8.8.2018 na internom úložisku mobilného telefónu zn. Huawei VTR-L09 P 10, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý obvinený dňa 8.8.2018 dobrovoľne vydal pri osobnej prehliadke vykonanej v rodinnom dome v Obci V. na ulici N. č. XXX/X, okr. K., spolu so SIM kartou číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, prechovával celkovo 110 obrazových súborov zobrazujúcich detskú pornografiu, a to fotografie nahých detí a detí vykonávajúcich sexuálny styk.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný odsúdený podľa § 201 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák., § 39 ods. 4 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí: a to mobilného telefónu zn. HUAWEI VTR-L09 P10, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX a SIM karty spol. Orange a.s. 3G č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

Na základe odvolania obžalovaného Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 3To/12/2019 zo 4.4.2019 napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. por. a podľa § 322 ods. 2 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia uvedeného uznesenia Krajského súdu v Žiline okrem iného vyplýva, aby okresný súd v ďalšom konaní, a to najmä za účelom správneho a zákonného rozhodnutia o druhu trestu a jeho výmery, vyriešenia právnej otázky zmenšenej pričetnosti (§ 34 ods. 4 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák.), vykonal na hlavnom pojednávaní osobný výsluch súdnych znalcov MUDr. D. Caisovej-Škultétyovej a MUDr. S. Kollára so zameraním na odstránenie rozporov ich záverov v otázke týkajúcej sa vymiznutia schopnosti ovládacej u obžalovaného v čase činu. Krajský súd dal okresnému súdu tiež do pozornosti, že v zmysle aktuálnej rozhodovacej praxe všeobecných súdov nie je vylúčené vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Treba uviesť, že súd prvého stupňa sa v ďalšom konaní čiastočne riadil právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v spomínanom uznesení, sp.zn. 3To/12/2019 zo 4.4.2019 v otázkach procesného aj hmotného práva.

K výroku o treste

Okresný súd, ktorý rozhodoval znovu vo veci, v ktorej skorší rozsudok (sp.zn. 48T/1/2019 zo 6.2.2019) bol na základe odvolania obžalovaného zrušený len čiastočne, správne v novom rozsudku uviedol iba tie výroky, pre ktoré o veci znovu rozhoduje a na súvislosť týchto výrokov s výrokmi, v ktorých zostal skorší rozsudok nedotknutý, poukázal (§ 166 Tr. por.).

Pri rešpektovaní obmedzeného revízneho princípu v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. sa predmetom odvolacieho prieskumu na základe odvolania prokurátora stal výrok súdu prvého stupňa o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému. Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné, avšak pre úplne iné skutočnosti, než ktoré uviedol vo svojom odvolaní.

Krajský súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, pokiaľ ide o výmeru trestu, ktorý za súdenú trestnú činnosť uložil obžalovanému a neosvojil si argumenty prokurátora o neprimeranosti uloženého trestu okresným súdom z hľadiska jeho prísnosti. Aj krajský súd je toho názoru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, v trestnej sadzbe upravenej v zmysle podľa

§ 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., nie je pre obžalovaného neprimerane mierne a zároveň sa akcentuje aj represívna stránka trestu so zohľadnením individualizácie ukladania trestu.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, je toho názoru, že v prípade obžalovaného sú splnené zákonné predpoklady k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody pod zákonom stanovenú hranicu, tak ako sú predpokladané ustanovením § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák.

V okolnostiach danej veci treba zdôrazniť, že v konaní bolo znaleckým dokazovaním z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia, bezpečne preukázané, že obžalovaný v čase spáchania súdených trestných činov trpel a aj v súčasnosti trpí duševnou poruchou - poruchou sexuálnej preferencie (sexuálnou deviáciou) typu sexuálnej agresivity. Táto porucha mala vplyv na ovládaciu schopnosť obžalovaného v čase spáchania trestných činov. Ovládacie schopnosti boli v tom čase následkom duševnej poruchy znížené v podstatnej forenzne psychiatricky významnej miere bližšej k úplnému vymiznutiu, ktoré zníženie súdni znalci MUDr. S. Kollár a MUDr. D. Caisová-Škultétyová zhodne charakterizovali ako posledný stupeň pred úplným vymiznutím ovládacích schopností u obžalovaného, čo je medicínskym podkladom pre „zmenšenú príčetnosť“.

Krajský súd opakovane poukazuje na to, že zmenšená príčetnosť je chorobný stav, v ktorom bola v dôsledku duševnej poruchy výraznejšie znížená (oslabená) schopnosť páchatela rozpoznať, že spáchaný čin je nebezpečný pre spoločnosť, alebo schopnosť páchatela ovládať svoje konanie alebo boli znížené zároveň obe uvedené schopnosti; nemusí sa jednať o duševnú chorobu. Okolnosť, že trestný čin bol spáchaný v stave zmenšenej príčetnosti, nevylučuje trestnú zodpovednosť, len modifikuje a odôvodňuje osobitný postup voči páchatelovi. Zmenšenú príčetnosť je potrebné vziať do úvahy tiež pri hodnotení stupňa závažnosti (spoločenskej nebezpečnosti) trestného činu. Duševný stav páchatela totiž charakterizuje osobu páchatela, ovplyvňuje mieru jeho zavinenia. Stav zmenšenej príčetnosti má nepochybne dvojitý význam. Na jednej strane znižuje mieru zavinenia páchatela, na druhej strane však spravidla zvyšuje nebezpečnosť osoby páchatela.

Okolnosť, že trestný čin bol spáchaný v stave zmenšenej príčetnosti, sa uplatňuje predovšetkým pri rozhodovaní o treste. Stav zmenšenej príčetnosti nemusí byť nutne dôvodom na uloženie miernejšieho trestu. Trestný čin spáchaný v stave zmenšenej príčetnosti sa tým nestáva vždy menej nebezpečným. K tomu prihliada Trestný zákon tým, že pripúšťa uložiť vedľa trestu (alebo upustenia od potrestania v zmysle § 40 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.) ochranné liečenie, ak pobyt páchatel'a na slobode je nebezpečný alebo podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie.

Otázka zmenšenej príčetnosti je otázka právna, ktorej posudzovanie patrí orgánom činným v trestnom konaní a súdu a je nutné ju skúmať vždy konkrétne len vo vzťahu k určitému trestnému činu páchatel'a. Súd sa pri riešení tejto otázky však nezaobíde bez znaleckého posudku znalca-psychiatra, v ktorom by malo byť čo najpresnejšie stanovené, do akej miery z kvalitatívneho aj z kvantitatívneho hľadiska sa duševná porucha páchatel'a priblížila k vymiznutiu jeho schopnosti rozpoznávacej a ovládacej, resp. v akom smere a rozsahu zostali tieto schopnosti páchatel'a zachované. Stupeň zmenšenia páchatel'ovej príčetnosti a vplyv, aký toto zníženie malo na spáchanie trestného činu, budú následne určujúce pre odpoveď na otázku, aký trest postačí na dosiahnutie jeho účelu.

S poukazom na výsledky znaleckej expertízy z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia, aj odvolací súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav obžalovaného je možné dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania vo výmere 3 roky za súčasného uloženia ochranného sexuologického liečenia ústavnou formou. Znalkyňa MUDr. D. Caisová-Škultétyová zdôraznila, že sexuálna deviácia u obžalovaného je porucha trvalá, liečiteľná, ale nevyliciteľná. Jej liečiteľnosť spočíva v tom, že vedú muža trpiaceho sexuálnou deviáciou k tomu, aby si osvojil náhľad na svoju deviáciu, aby vykonal coming out a aby sa naučil realizovať túto deviantnú sexualitu v medziach zákona. Súčasťou liečby môže byť aj liečba útlmová. Treba tiež uviesť, že ochranné liečenie ústavnou formou bude trvať dovtedy, kým nesplní svoj účel.

Krajský súd na strane obžalovaného zistil existenciu dvoch poľahčujúcich okolností: 1/ podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (obžalovaný sa k spáchaniu trestných činov priznal a trestné činy úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom). Je nepochybné, že obžalovaný tým, že pred súdom vydal vyhlásenie o vine, týmto postupom umožnil súdu prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V zmysle judikatúry všeobecných súdov aj Ústavného súdu SR, sa poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., ktorá je zohľadnená v postupe podľa § 257 ods. 7 Tr. por., stáva v určitom zmysle kvalifikovanou okolnosťou majúcou za následok možnosť nevykonania dokazovania v určitom rozsahu na hlavnom pojednávaní. Umožnenie takéhoto zjednodušeného postupu v konaní súdu je potrebné potom nepochybné považovať za napomáhanie súdu pri objasňovaní trestnej činnosti. V okolnostiach danej veci s poukazom na zmenšenú príčetnosť obžalovaného v čase činu a takýto postoj obžalovaného spoločne s existenciou dvoch poľahčujúcich okolností a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., v dôsledku čoho došlo k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu s poukazom na § 38 ods. 3 Tr. zák., podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné tieto okolnosti zohľadniť jednoznačne pri ukladaní trestu použitím ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. U obžalovaného ide o prvotrestaného páchatel'a a vzhľadom na pevné rodinné vzťahy so svojimi súrodencami krajský súd hodnotí možnosti nápravy obžalovaného ako veľmi priaznivé. Krajský súd verí, že obžalovaný bude pristupovať zodpovedne k uloženému ochrannému sexuologickému liečeniu, bude mať skutočný záujem pochopiť zákonitosti svojej deviácie a bude schopný osvojiť si niektoré mechanizmy, ktoré sú potrebné preto, aby vedel svoju sexuálnu deviáciu realizovať, ale aby ju realizoval zákonným spôsobom.

Na základe uvedených pochybení zrušil preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) ods. 2 Tr. por. v napadnutom rozsudku výrok o treste odňatia slobody. Keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že podľa § 201 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Odvolací súd s prihliadnutím na ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., podľa ktorého pri ukladaní trestu pod

zákonom ustanovenú trestnú sadzbu nie je viazaný obmedzeniami výmery trestu uvedenými v odseku 3, dospel k záveru, že primeraným a spravodlivým trestom pre obžalovaného bude nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky za súčasného uloženia ochranného sexuologického liečenia ústavnou formou. V tomto treste je dostatočne zohľadnená okolnosť spočívajúca vo vyhlásení o vine a existencii dvoch poľahčujúcich okolností na strane obžalovaného, ako aj existencii jednej priťažujúcej okolnosti, ale na druhej strane aj okolnosť, že obžalovaný sa dopustil závažnej trestnej činnosti, ktorou ohrozil zdravý mravný aj fyzický vývoj svojich maloletých detí mladších ako 15 rokov, keď rôznymi útokmi siahol na ich sexuálnu nedotknuteľnosť.

Krajský súd obžalovaného na výkon trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.